

ប្រវត្តិសង្ខេប

នៃ

ព្រះពុទ្ធនាំខ័យព្រះអង្គ

ក្នុងតន្ត្រីកប្បយើងនេះ

២០៥.
៩២

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

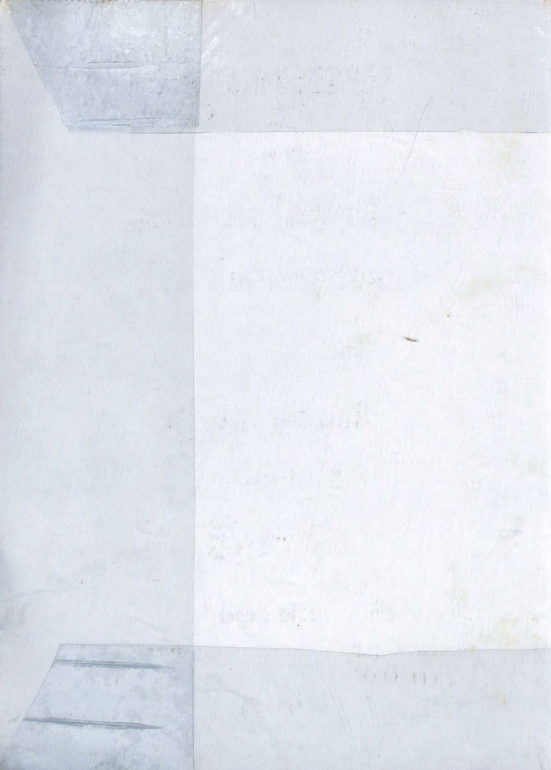
សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការវិហ្ស កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Risho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

ប្រវត្តិសង្ខេប

នៃ

ព្រះពុទ្ធនាំចង្ក្រពះអង្គ

ក្នុងតន្ត្រីបឋមយើងនេះ

និពន្ធ និង រៀបរៀង

ដោយ

ធីតា ធីតា

ឆ្នាំច ឆស័ក

ព.ស. ២៥៣៨

គ.ស. ១៩៩៤

ម.ស. ១៩១៦

ច.ស. ១៣៥៦

រក្សាសិទ្ធិ

២២៣៩/០២

អាម្ពូកថា

ដោយយល់ឃើញថា នៅឆ្នាំ ១៩៧៥. ៧៩ ប្រទេសខ្មែរ
មានវិបត្តិ អ្នកចេះដឹងអរិយធម៌ខ្មែរ ក៏ស្លាប់ស្ទើរគ្មានសល់ ។
ឯឯកសារស្តីពី អរិយធម៌ខ្មែរ ក៏រំលាយស្ទើរគ្មានសល់ដែរ ។

ការយល់ឃើញបែបនេះ ធ្វើអោយខ្ញុំខំស្រាវជ្រាវរកមើល
ឯកសារនានា ដែលមាននិយាយពីអរិយធម៌ខ្មែរ ។ លទ្ធផលស្រាវ
ជ្រាវឃើញមានរឿងព្រះពុទ្ធ ៥ ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់ដឹង នៅ
ក្នុងភទ្ទកប្បនេះ មាននៅក្នុងសាស្ត្រាវុក្ខកស និងសាស្ត្រាធម្មតា
មហាអនន្តគុណ ខ្សែ ៣ ។

ខ្ញុំបានដកស្រង់ជាគោល ១ ដោយសង្ខេបយកមកបង្ហាញ
ក្នុង ១ ដែលចង់ចេះចង់ដឹងពីអរិយធម៌ខ្មែរ អោយបានយល់ដឹង
ផង ។

សូមអរគុណ

លី.សុខី

អតីតសាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សា

ក្រុងភ្នំពេញ

ប្រធានក្តីសង្ខេប

លី សុវ៉ិរ

លី សុវ៉ិរ កើតនៅថ្ងៃពុធ ៦កើត ខែបុស្ស ឆ្នាំរោងព.ស.២៦៧២ត្រូវ ទី៧ថ្ងៃ ទី ១៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩២៨ នៅភូមិឫស្សីធ្នង់ ឃុំបឹងព្រះស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង ឪពុកព្រះនាម **លី អែម** ម្តាយព្រះនាម **ទិន ថាន់**។

ពីអាយុ ១ឆ្នាំ រហូតដល់អាយុ ២០ឆ្នាំ នៅជាមួយឪពុកម្តាយទំនាក់ស៊ីបំរើឪពុក ម្តាយ គ្មានបានរៀនសូត្រអ្វីទាំងអស់។ លុះដល់អាយុ២១ឆ្នាំ ឪពុកម្តាយបានអនុញ្ញាត អោយប្អូនរៀននៅវត្តសិរីមង្គល ហៅព្រៃវាយ ដែលជាវត្តកេរដ៏ថ្លៃថ្លាឪពុក ស្ថិត នៅក្នុងឃុំទឹកថ្លា ស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង ប្អូននៅក្នុងសំនាក់ព្រះគេជព្រះគុណ តង់ យី ជាព្រះឧបន្តាយី, ព្រះគេជព្រះគុណ លី អ៊ឹម ជាឧបសម្ព័ន្ធជាប្រាជ្ញ។

ចក្ខុវិស័យ

លុះដល់អាយុ ២២ឆ្នាំ បានចេញទៅរៀនភាសាបាលី នៅវត្តព្រៃទំពូង, វត្តព្រែកចម្រៀនលើ, វត្តសាវ័ន, វត្តឧណ្ណាលោម។ នៅក្នុងគ.ស.១៩៤៦ បានប្រឈងជាប់ចូលរៀន នៅពុទ្ធិកវិទ្យាល័យព្រះសុភម្រិត។ លុះដល់គ.ស.១៩៦៦បានប្រឈងបញ្ចប់បរិញ្ញាប័ត្រទស្សនវិជ្ជាសាសនា នៅពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យព្រះសិរីហនុរាជ។

ពេលលាចាកសិក្ខាបទ នៅឆ្នាំ ១៩៦៦ បានធ្វើជាសាស្ត្រាចារ្យនៅពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យ ព្រះសិរីហនុរាជ ១ឆ្នាំ បានធ្វើការនៅស្នាក់នៅព្រម ២ឆ្នាំ។

នៅឆ្នាំ ១៩៦៧ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយនឹងនាង ឡាយ ប៊ុនណា នៅភូមិព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល មានកូនស្រី ៤នាក់ និងកូនប្រុស ៣នាក់។ បច្ចុប្បន្នស្នាក់នៅអស់ ២នាក់ នៅរស់កូនស្រី ៣នាក់ និងកូនប្រុស ២នាក់។

នៅឆ្នាំ ១៩៦៩ បានធ្វើជាសាស្ត្រាចារ្យ នៅវិទ្យាល័យសិរីមង្គល (រតាគោង)។ នៅឆ្នាំ ១៩៧២ ធ្វើជាសាស្ត្រាចារ្យនៅវិទ្យាល័យខ្មែរអង់គ្លេស (បឹងត្របែក)។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៥ នៅនៅស្រុកកំនើត។ នៅឆ្នាំ ១៩៧៩ ធ្វើគ្រូនៅសាលាបឋមសិក្សាវត្តបឹងព្រះ។ នៅឆ្នាំ ១៩៨០ធ្វើជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅសិក្សានៅក្រសួងអប់រំ។ នៅឆ្នាំ ១៩៩៧ ខែតុលា ចូលទីវង្គត។

ចូលទីវង្គត៖ រក្សាចោលនៅ ២២ ឆ្នាំ ប្រាប់ថា គ្មានរោគ ឯករាជ្យ រស់នៅ ២២ ឆ្នាំ ដល់ស្លាប់។ ក្នុងករណីព្រឹត្តិការណ៍ ក្នុងពេញ, ថ្ងៃទី១១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨

សិ សុទ្ធិ៖

អតីតសាស្ត្រាចារ្យមជ្ឈមសិក្សា

រក្សាសិទ្ធិ

ប្រមាណសង្ខេប

នៃ

ព្រះពុទ្ធទាំង ៥ ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់ដឹង

ក្នុងគន្ធកប្បយើងនេះ

នៅក្នុងគំនូររូបព្រះពុទ្ធទាំង ៥ ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់ដឹង នៅក្នុងកន្ធកប្បយើងនេះ គេឃើញរូបនៅក្រោមព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម គគុសន្នោ គេត្សរូបមាត់ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម គោតាគមនោ គេត្សរូបនាគរាជ, ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម គស្សនោ គេត្សរូបអណ្តើក ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម គោតមោ គេត្សរូបគោ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម អរិយមេត្តេយ្យោ គេត្សរូបខ្លា (វិរូបរាជសីហ៍)^(១) ។

គេនាំគ្នាចូលថា តើព្រះពុទ្ធទាំង ៥ ព្រះអង្គនេះព្រះអង្គជាសត្វមាត់, ជានាគរាជ, ជាអណ្តើក, ជាគោ, ជាខ្លា ? រឺព្រះពុទ្ធទាំង ៥ ព្រះអង្គនេះ ត្រាន់តែមានឈ្មោះហៅថា មាត់, នាគរាជ, អណ្តើក, គោ, ខ្លា ? រឺក៏ព្រះពុទ្ធទាំង ៥ ព្រះអង្គនេះ មានប្រវត្តិបែបណាវិញ បានជាអរិយធម៌ខ្មែរ គេត្សរូបមាត់, នាគរាជ, អណ្តើក, គោ

១. ក្នុងសាស្ត្រាណុចព្រែកសថា រាជសីហ៍, សាស្ត្រាមហាអគ្គតុណាថា ខ្លា

ឈ្មោះហៅថា គភ៌វិទ្យា ឈ្មោះសម្បត្តិរហូតមកដល់សព្វ
ថ្ងៃនេះ ។

ពងទាំង ៥ នេះ ចេះតែអណ្តែតចេញពីគ្នា ថ្វាយទៅ ១ ។

តែតួអង្គព្រះពុទ្ធ ពុំដែលវេទនាដូចពងមាន់ពងទាឡើយ ។ ពងព្រែក
អណ្តែតច្រាសទឹក មានពន្លឺមហិមាគួរអោយអស្ចារ្យណាស់ ។

ពងទី១ អណ្តែតទៅដល់សព្វមាន់, មាន់រើសយកទៅរក្សាទុក
ពងទី ២ អណ្តែតទៅដល់ស្តេចនាគរាជ, ស្តេចនាគរាជរើសយកទៅ
ថែរក្សាទុក ។ ពងទី ៣ អណ្តែតទៅដល់សព្វអណ្តើក, អណ្តើករើស
យកទៅថែរក្សាទុក ។ ពងទី ៤ អណ្តែតទៅដល់សព្វគោ, គោរើស
យកទៅថែរក្សាទុក ។ ពងទី៥ អណ្តែតទៅដល់សព្វខ្លា, ខ្លារើសយក
ទៅថែរក្សាទុក ។

សព្វទាំង៥ គឺមាន់, នាគរាជ, អណ្តើក, គោ, ខ្លា, ខំយកពងដែល
ខ្លួនរើសបាន ទៅទុកថែរក្សាគ្នាស់ រហូតដល់គំរប់ថ្ងៃ ខែ ពងទាំង៥
ញាស់ព្រមគ្នា ។ សព្វទាំង៥នេះ ពេលធំឡើងកាលណា ក៏ប្រែកា
ឡាជាមនុស្សទាំងអស់ ។ ដើម្បីធ្វើខ្លួនអោយបានត្រាស់ដឹងជាព្រះ
ពុទ្ធ មនុស្សកាឡាខ្លួនទាំង ៥នាក់ ខំធ្វើចិត្តអោយបានបរិសុទ្ធ ខំ
រក្សាសីល ខំចម្រើនមេត្តាការនា អោយសុក្រិតមួយថ្ងៃបង្អួច ១ ជា
ដរាប។

លុះខំធ្វើចិត្តអោយបានបរិសុទ្ធយូរវៗ ទៅ ឃើញថាមិនសូវ
បានផលល្អ មនុស្សទាំង៥ បានលាអ្នកថែរក្សាព្យាបាលខ្លួនចេញទៅ
ធ្វើធម៌ ។ អ្នកទាំង ៥ បានចេញដំនើរតំនាលគ្នា ទៅជួបគ្នានៅ
កន្លែងមួយ ។ អ្នកទាំង៥ នាក់ ក៏សន្មនាសាកសួរគ្នាទៅវិញទៅមក
ទើបដឹងថា សុទ្ធតែជាអ្នករក្សាសីលដូចគ្នា ។

អ្នកទាំង ៥ បបួលគ្នាចុះឆ្លងទឹកស្ទឹងទៅក្រើយម្ខាង តែទឹក
ស្ទឹងនោះជ្រៅពេកមិនអាចឆ្លងទៅបាន ក៏នាំគ្នាលយរង់ចាំមើល
ក្រែងមានអ្នកណាម្នាក់ គេអុំទូកមក នឹងសុំគេអោយជួយចំលងទៅ
ក្រើយស្ទឹងម្ខាង នឹងបានទៅរក្សាសីល ចំរើនមេត្តាការនានាទី
នោះ ។

ពេលនោះស្រាប់តែមានស្រីម្នាក់ឈ្មោះនាង មឃីមឃា
បានរៀបចាយទឹកនំចំនីអាហារជូនមាតាបិតាពិសាររួចហើយ នាង
បណ្តាលចិត្តអោយទៅរកអុស រកបន្លែ រកថ្លៃឈើធ្វើជាអាហារជូន
មាតាបិតា ហេតុតែសំនាងនាងនឹងបានជាពុទ្ធមាតា ក្នុងកន្ទកប្ប
នេះ ។ នាងចាប់ថែវ ច្រវា អុំទូកលឿងស្ទើរទៅដល់បុរសទាំង ៥
ដែលនៅឈរចាំតាមផ្លូវនោះ ។

បុរសទាំង៥ កាលបើឃើញនាង មឃីមឃា អុំទូកមកដល់
ស្រែកហៅនាងសុំអោយនាងជួយចំលងខ្លួនទៅក្រើយម្ខាង។ នាង

ឃើញទុកទៅដល់លិស័យកែប្រែ នាងបង្អង់ទូក ។ បុរសទាំង
៥នោះស្ទុះទៅសួរថា អ្នកនឹងអញ្ជើញទៅណាមកណា សុំចំលង
យើងផង ។ នាងតបថា អ្នកឆ្លងទៅណា ? បុរសនោះឆ្លើយថា សុំ
ឆ្លងទៅក្រើយស្ទឹងម្ខាង ។ នាងសួរទៀតថា អ្នកឆ្លងទៅប្រាជ្ញាការ
អ្វី ? បុរសឆ្លើយថា នាងអើយខ្ញុំទាំងនេះ នឹងរកកន្លែងរក្សាសិល ។
នាងសួរទៀតថា អ្នកទៅរកកន្លែងរក្សាសិល តើប្រាជ្ញាជាអ្វី ?

បុរសទាំង៥ ឆ្លើយថា ប្រាជ្ញាអោយបានត្រាស់ដឹងជាព្រះ
ពុទ្ធ ។ បើដូចនោះអ្នកប្រាជ្ញាជាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំសុំជាម្ចាស់អ្នកទាំង ៥ នឹង
សុខចិត្តចំលងអ្នកទាំង ៥ ទៅក្រើយស្ទឹងនាយ ។ ឯបុរសទាំង ៥
នោះព្រេកអរណាស់ ឆ្លើយតបវិញថា សាធុ ៗ សំដីនាងពិរោះពេក
ហោង ។

នាង ឃើញបានចំលងបុរសទាំង៥នោះ ទៅដាក់ក្រើយ
ស្ទឹងនាយតាមបំនងបុរសទាំង ៥នោះ ។ ដូចនេះ ទើបនាង ឃើញ
ឃើញ ត្រូវបានជាពុទ្ធមាតាព្រះពុទ្ធទាំង ៥ព្រះអង្គ ក្នុងភពកុប្បនេះ
ឯង ។

កាលបើព្រះពុទ្ធទាំង ៥ព្រះអង្គនេះ បានត្រាស់ដឹងឡើងក្នុង
លោកព្រះអង្គបាននឹកឃើញដល់ពាក្យបណ្តាំរបស់សត្វទាំង ៥ គឺ
មាន់, នាគរាជ, អណ្តើក, គោ, ខ្លា (ក្នុងសាស្ត្រាស្តេចព្រះសចារាជ

សីហ៍) ក្នុងពេលដែលព្រះអង្គមួយអង្គៗ បានលាចេញទៅធ្វើធម៌
សត្វទាំង ៥ បានផ្តាំថាបើកូនបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ សូមអោយ
កូនយកឈ្មោះម្តាយជាអ្នកថែរក្សា ទៅដាក់ជាឈ្មោះរបស់ខ្លួន ក្នុង
ពេលដែលកូនបានត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធនោះឯង ។

លុះជាតិជាទីបំផុត ព្រះអង្គបានត្រាស់ដឹងឡើងក្នុងលោក
ទើបយកឈ្មោះម្តាយជាអ្នកថែរក្សា ទៅដាក់ជាឈ្មោះខ្លួនតាម
បណ្តាំ ៖

១. បុរសដែលមាន់ចិញ្ចឹមថែរក្សា ដាក់ឈ្មោះថា កកុសន្នោ

២ . បុរសដែលនាគរាជចិញ្ចឹមថែរក្សា ដាក់ឈ្មោះថា
គោធាគមនោ

៣. បុរសដែលអណ្តើកចិញ្ចឹមថែរក្សា ដាក់ឈ្មោះថា
កសប្បនា

៤. បុរសដែលគោចិញ្ចឹមថែរក្សា ដាក់ឈ្មោះថា គោគមោ

៥. បុរសដែលខ្លាវីរាជសីហ៍ចិញ្ចឹមថែរក្សា ដាក់ឈ្មោះថា
អរិយមេត្តេយ្យា (ព្រះសិរាប្យមេត្រី) ។

មូលហេតុនេះហើយ ទើបបុព្វបុរសខ្មែរ ផ្នែកខាងវិចិត្រករ
(ជាងគំនូរ) លោកយករូបមាន់ ទៅគូរដាក់នៅក្រោមព្រះពុទ្ធច្រង់
ព្រះនាម កកុសន្នោ , យករូបនាគរាជ ទៅគូរដាក់នៅក្រោមព្រះ

ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម គោតមនោ យក្សបអណ្តើក ទៅគូរដាក់នៅ
ក្រោមព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម គស្សនេ . យក្សបគោទៅគូរដាក់នៅ
ក្រោមព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម គោតមោ, យក្សបខ្លាវី រាជសីហ៍ ទៅ
គូរដាក់នៅក្រោមព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម អធិបេត្តេយ្យា (ព្រះសិ
អាឡមេត្រី) ទុកជាប្រវត្តិតទៅ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

ធ្វើចប់នៅថ្ងៃទី ១៥ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៥

លី សុច្ឆរ

ស្រាសឆ្នាំ

អ្នកវាយពុំព្យាបាល នាង សុខ ចិន្តា

